

[Finansministeren]

dette første trin, er opgjort til knap 6 mia kr. og vil give mulighed for afsætning af ca. 2 mia m³ i Danmark.

Hertil vil der eventuelt senere kunne føjes yderligere trin under hensyn til de videregående gasproduktionsmuligheder, som tilsynet og dets konsulenter har peget på. De første yderligere boringer i strukturerne vil give vigtige oplysninger herom. Der vil også i lyset af de erfaringer, der indhøstes under trin 1 – bl. a. om en række varmeplanmæssige forhold – kunne foreligge et klarere billede af de yderligere realistiske afsætningsmuligheder for gassen, også i økonomisk henseende.

Andet trin kunne f. eks. bestå i en forøgelse af afsætningen i Danmark fra midten af 80'erne og fremefter med yderligere investeringer af størrelsesordenen 2 mia kr., såfremt afsætningen ønskes fastlagt til ca. 3 mia m³. En beslutning herom kan imidlertid udskydes til 1983–84 – dvs. inden for det tidspunkt, hvor leverancerne fra Nordsøen er bygget op.

Tidspunktet for ilandføring af den danske gas vil først blive afklaret i forbindelse med forhandlingerne med Dansk Undergrunds Consortium, men skal i øvrigt ses i sammenhæng med produktionen af *olie* fra Nordsøen. Ud fra hensynet til en snarlig udvidelse af olieindvindingen har regeringen i sit investeringsprogram regnet med en ilandføring af gassen fra 1983–84, idet vi dog er indstillet på at forskyde tidsforløbet af investeringerne efter de tidsterminer, der måtte vise sig hensigtsmæssige under de nærmere forhandlinger.

Der har i debatten omkring naturgassens indførelse været peget på de forholdsvis beskudne beskæftigelsesmæssige virkninger af naturgasinvesteringerne, som følger af det høje importindhold i søledning og overordnet transmissionssystem, hvorved naturgasprojektet i nogen grad blokerer for andre og mere beskæftigelsesintensive projekter. Dette forhold skal ikke benægtes, men regeringen håber med den nye tidsplan for projektet at åbne større muligheder for danske leverancer – fortrinsvis i distributionsnettet.

Selv om naturgasinvesteringerne er af en ganske betragtelig størrelsesorden, overgås de dog langt af investeringerne i *elsektoren*. Endda uden indførelse af kernekraft vil den forventede stigning i elforbruget nemlig nød-

vendiggøre investeringer på i alt op mod 13 mia kr. frem til 1985. Kan vi imidlertid dæmpe væksten med blot ét procentpoint i den årlige stigningstakt, kan dette beløb mindskes med ca. 1,3 mia kr., altså med ca. 10 pct. Den årlige stigningstakt er i dag skønnet til 6 pct. i 1981 og ca. 5 pct. i 1985.

For at undgå enhver misforståelse vil jeg gerne understrege, at regeringen lægger den største vægt på en forsvarlig og sikker elforsyning – ikke mindst af hensyn til erhvervslivet – og det serviceniveau, der hidtil er opnået, skal der ikke ændres ved. Det, vi ønsker, er imidlertid at søge at undgå den uøkonomiske del af forbrugsstigningen, der ikke indebærer noget højere serviceniveau, men blot et øget energispild.

Handelsministeren vil – også i samarbejde med elværkerne – foretage en nøjere undersøgelse af mulighederne for gennemførelse af et elspareprogram efter disse retningslinier. Det er regeringens opfattelse, at det herigenem vil være muligt at opnå den omtalte begrænsede reduktion i den i øvrigt forholdsvis kraftige vækst i elforbruget.

Regeringen har i det fremlagte investeringsprogram afsat de fornødne ressourcer til indførelse af *kernekræft*. Det er dog fortsat en betingelse for kernekraftens indførelse, at vi kan opnå en forsvarlig deponering af det radioaktive affald. Vi må imidlertid konstatere, at en afklaring af affaldsproblemerne ikke er umiddelbart forestående, og regeringen har derfor fundet, at en påbegyndelse af kernekraftprogrammet tidligst vil blive aktuel i 1981, altså et år senere end forudsat i planredegørelsen.

Endelig skal omtales de *vedvarende energikilder*: sol, vind, jordvarme osv. Regeringen har igangsat et omfattende forsknings- og udviklingsprogram i forbindelse med beskæftigelsesplanerne, og det er regeringens agt, at brugbare resultater på dette område skal udnyttes i størst muligt omfang.

Der er imidlertid foreløbig tale om forsøgsprojekter, hvis resultater der endnu kun kan gisnes om. Regeringen har derfor i sit investeringsprogram først afsat ressourcer til investeringer i egentlige produktionsanlæg fra 1982 og fremefter, svarende til en ajourføring af den tidsplan som energiplanen fastsatte.

For *energiområdet som helhed* er der afsat ressourcer til udbygning af energiforanstalt-